

ת"פ 26315/09/19 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד אלון רוזנפלד

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 26315-09-19 מדינת ישראל נ' רוזנפלד

לפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד דניאל דהן

נגד

אלון רוזנפלד
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד עדי לבוק

גזר דין

כתב האישום; הודאת הנאשם; תסקיר שירות המבחן

1. הנאשם, יליד 1985, הורשע על פי הודאתו בעבירה של **אי נקיטת צעדי זהירות בחיה**, בניגוד לסעיף 338(א)(6) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי העובדות בעת הרלוונטית לכתב האישום החזיק הנאשם בכלב מסוג מעורב.

כשנתיים עובר למתואר בכתב האישום, נשך הכלב אדם אחר.

ביום 9.4.19 בשעה 18:00 הגיע המתלונן ביחד עם אשתו ***** ושני ילדיהם הקטינים, א.ש. יליד 2013 וז.ש. יליד 2016 (להלן - **הקטין**), לבית ספר "מגן" בהוד השרון על מנת להצביע בבחירות הכלליות לכנסת ישראל. במועד האמור, הגיע למקום גם הנאשם עם כלבו, קשר את הכלב לעץ ונכנס להצביע בקלפי. בנסיבות אלה, התקרב הקטין אל הכלב, או אז קפץ עליו הכלב, הפילו לרצפה ונשך אותו בלחי שמאל. כתוצאה מנשיכת הכלב נגרמו לקטין חבלות בדמות מספר חתכים בלחי שמאל ומתחת לעפעף התחתון השמאלי והוא נאלץ לגשת לקבלת טיפול רפואי הכולל הרדמה מקומית, הטרייה של שולי החתכים, תפירתם והדבקתם.

2. ביום 13.7.21 הודה הנאשם בכתב האישום ונשלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, אשר לבקשת

עמוד 1

ההגנה יבחן את סוגיית ההרשעה. המאשימה הודיעה שעמדתה להרשעה ולהטלת עונשים נלווים.

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 30.1.22 עולה כי הנאשם, כבן 37, נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר בהוד השרון. השלים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. בגיל 14 נקטעה באופן חלקי אחת מאצבעותיו לאחר שדלת כיתה נטרקה עליה. הנאשם שירת שירות צבאי מלא. הנאשם בעל תעודה מקצועית ממכללת "ג'ון ברייס" בתחום המחשוב ועובד למעלה משבע שנים בחברה המפתחת ומספקת מכשור לבית חכם. מחוות דעת מעסיקיו עולה כי הנאשם ממלא תפקידים שונים הקשורים בין היתר בתכנות, ניהול ושיווק דיגיטלי וכי במהלך התקופה הוכיח עצמו כעובד אמין, מקצועי ואחראי. הנאשם נעדר עבר פלילי. בהתייחסו לעבירה תיאר הנאשם שביום הבחירות לכנסת העשרים ואחת, יצא עם בני משפחתו וכלבו לקלפי הסמוך לביתם, ובהגיעו למקום קשר את הכלב לעץ תוך שמירה על קשר עין עמו. מספר דקות לאחר שנכנסו להצביע שמע צעקות וכשיצא ראה את הקטין חבול ליד כלבם. הנאשם תאר כי נבהל מאוד ממראה הקטין הפצוע, ביטא עזר וחרטה נוכח פציעתו, מכיר באחריותו לכלב ולמעשיו ובכך שהיה עליו לנקוט באמצעים מתאימים למנוע את האירוע דן. מסר שכיום מתנהל עם הכלב באופן אחראי יותר. לדבריו, מדובר בכלב אותו מגדל כ-11 שנים, לאחר שאומץ על ידו בהיותו כבן שנה, ושיקם אותו לאחר שעבר התעללות. הכלב, כך מסר, נמצא כל הזמן בקרבת ילדיו וילדים אחרים ללא סיכון מצדו. עם זאת, הנאשם התייחס למקרה קודם משנת 2017 בו היה מעורב הכלב, כמפורט בכתב האישום, לאחריו נלקח להסגר ובשירות הווטרינרי נקבע שלא מדובר בכלב מסוכן והאירוע הוגדר כ"תאונה". שירות המבחן התרשם שהאירוע הותיר את הנאשם בהלם, הוא הביע תחושת אמפתיה כלפי הקטין ומשפחתו, הביע רצון להתנצל בפניהם וכי כבר למחרת האירוע התקשר אל אמו של הקטין בכדי לדרוש בשלומה. בנסיבות אלה, נבחנה התאמתו להליך צדק מאחה אולם נוכח אי הסכמת הצד שכנגד הנושא לא קודם. שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות צו של"צ בהיקף 180 שעות. לענין שאלת ביטול ההרשעה - הנאשם הביע חשש כי הרשעה תפגע בו בהמשך דרכו המקצועית, ובהיותו עוסק בתחום של אבטחת מידע ורשתות מחשוב, הכולל חשיפה למידע רגיש, חשש שהרשעה תמנע את התקדמותו והעסקתו על ידי גורמים אחרים.

שירות המבחן ציין שהגם שהנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי, הרי שלאור היותו אדם המנהל אורח חיים נורמטיבי, אשר הביע עזר וחרטה על המקרה ולקח אחריות מלאה, הומלץ לשקול בחיוב את ביטול הרשעתו.

טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה הגישה את תמונות החבלות שנגרמו לקטין (תע/1) ואת והמסמכים הרפואיים הנוגעים אליו (תע/2). היא ציינה שהנאשם הותיר את כלבו קשור לעץ ועזב את המקום, בניגוד לחובתו החוקית, כשהוא ידע שבאותה עת צפויים להגיע למקום עוברי אורח רבים, כמו גם העובדה שמדובר בכלב שכבר נשך אדם בעבר ועל כן, ניתן לומר שמדובר ברשלנות ברף גבוה. מעבר לנזק הפיזי שנגרם לקטין, הותרת צלקת במקום בולט בפנים, הרי שהקטין ומשפחתו נותרו מצולקים גם בהיבט הנפשי. לזכות הנאשם שקלה התובעת את העובדה שהוא נעדר עבר פלילי, כמו גם את התסקיר החיובי שמלמד על הבעת עזר וחרטה כנים, הכרה בהשלכות מעשיו, הבעת אמפתיה למתלונן ומשפחתו ולקיחת אחריות על המעשים. נטען שהנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי שיגרם לו בעקבות הותרת ההרשעה על כנה, ועל כן, אין להיעתר לבקשתו בענין זה. עוד נטען שהמלצת שירות המבחן אינה עומדת בקנה אחד עם האינטרס הציבורי ומעניקה משקל יתר לשיקולי שיקום. לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם צו של"צ כמומלץ על ידי שירות המבחן, מאסר על תנאי, פיצוי משמעותי לנפגע העבירה והתחייבות להימנע מעבירה.

5. ב"כ הנאשם טענה שמדובר בנאשם נורמטיבי, ללא כל עבר פלילי, עובד כמנהל שיווק בחברה המייצרת טכנולוגיה לבתים חכמים, נשוי ואב לשני ילדים קטינים, אחד מהם בגילו של הקטין. הכלב הוא מסוג זאב מעורב, שאינו סוג מסוכן (נע/1), אשר בעברו אירוע של "שריטה" לאחריו הכלב לא נמצא מסוכן על ידי הווטרנר העירוני (נע/2); (נע/3) והוא אף ישן עם ילדיו של הנאשם. בנוגע לאירוע הקודם, מדובר במקרה משנת 2017 במסגרתו הכלב היה יחד עם הנאשם בגן שעשועים, ובעת ששכב על האדמה ילדה נפלה עליו ובתגובה הכלב נבהל ושרט אותה. בגין אותו אירוע נשיכה הנאשם לקח את הכלב, מיוזמתו, להסגר ולא הוגשה כל תלונה. לפיכך, נטען שלא ניתן לזקוף לחובת הנאשם את האירוע הקודם, וכיום הכלב מוגדר כ"מסוכן" בשל האירוע מושא כתב האישום בלבד (נע/4). נטען שהנאשם קשר את הכלב לעץ המרוחק 30 מ' משביל הגישה (נע/5). הרשלנות התבטאה בכך שהנאשם לא הקפיד לאחוז את רצועת הכלב והסתפק בקשירתו לעץ. ב"כ הנאשם טענה ל"רשלנות תורמת" מצד האם שאישרה בהודעתה במשטרה שכשהקטין ביקש ממנה לגשת לכלב וללטף אותו, היא הסכימה ואפשרה לו לעשות כן. הסניגורית הפנתה להוראות זהירות שפרסמה עיריית הוד השרון במסגרתן נאמר "אל תשלח ידך ללטף כלב זר, חתול, קוף או בעלי חיים אחרים אשר אינם מוכרים לך" (נע/6). לאור זאת, נטען שמעשיו של הנאשם מגלמים רף נמוך של רשלנות. גם לגבי החבלות שנגרמו לקטין נטען שאין ברף חומרה גבוהה, כשהקטין נשלח לביתו באותו היום לאחר קבלת טיפול רפואי. מיד לאחר האירוע הנאשם יצר קשר עם המשפחה, התנצל, ואף נמצא מתאים להליך של צדק מאחה, שסוכל בשל סירוב המתלוננים.

ב"כ הנאשם טענה שההגנה ביקשה להעביר את התיק להליך של הסדר מותנה, טרם הגשת כתב האישום, לאחר שהראתה שלא פחות מ-89 תיקים שעניינם רשלנות בהחזקת חיה הסתיימו בהסדרים מותנים (בין השנים 2019-2020), כאשר ב-34 מתוכם דובר על נזקים שנגרמו לקטינים בגילאים דומים לגילו של הקטין כאן ובתיקים אחרים דובר בכלבים ששוטטו בלי רצועה (נע/7). אף אם לא מדובר באכיפה בררנית, נטען שלא ניתן להתעלם מהעובדה שתיקים דוגמת זה נסגרים בהסדרים מותנים. עוד נטען שאת האיוון ניתן להשיג בדרך של הימנעות מהרשעה, לצד הטלת פיצוי כספי לטובת נפגע העבירה. על כן, העונש אותו מציע שירות המבחן הוא עונש ראוי.

לעניין הפגיעה הקונקרטית בתעסוקתו של הנאשם - נטען שהנאשם עובד בחברה שעוסקת במתן פתרונות לבתים חכמים. קיימים פרויקטים הקשורים עם משרד הביטחון. הנאשם נדרש לטוס לארה"ב ועל כן נדרש להוצאת אשרת כניסה. לגבי פרויקטים מסוימים מתבקשת הצגה של גיליון רישום פלילי. לאור זאת, ביקשה ב"כ הנאשם להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם תוך אימוץ המלצת שירות המבחן.

ב"כ הנאשם הגישה פסיקה.

6. הנאשם, בדברו האחרון, הביע צער על האירוע ועל הכאב שנגרם לקטין ולהוריו. הוא טען שלא צפה את התרחשות האירוע והוא היה קשה עבורו בהיותו אב לילד בגילו של הקטין. הוא אף ניסה ליצור קשר עם הורי הקטין והצטער שהליך של צדק מאחה לא יצא לפועל. הנאשם הביע חשש שרישום פלילי ימנע ממנו אפשרות להתקדם בעתיד בתחום בו עוסק.

דין והכרעה

7. המקרה שלפניי הוא מקרה מצער של פגיעה קשה שנגרמה לקטין, פעוט כבן 3, כתוצאה מנשיכה של כלבו.

של הנאשם בפניו של הקטין. הערכים החברתיים המוגנים בעבירה של **אי נקיטת צעדי זהירות בחיה** עניינם שמירה על שלומם הנפשי והגופני של המשתמשים בדרך מפני התנהגות מזיקה ובלתי צפויה של חיות, ובכללן כלבים. וכאשר מדובר בפעוטות ובקטינים חסרי ישע, הערכים החברתיים המוגנים מהדהדים עוד יותר.

8. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מעלה שמידת הפגיעה בערך החברתי המוגן במקרה זה היא **ממשית** וכי התנהגותו של הנאשם מצביעה על רף רשלנות **גבוה**.

א. מדובר בכלב שאף אם לא מוגדר ככלב "מסוכן" (אף לא לאחר האירוע הקודם בו היה מעורב), הרי שבשנת 2017, שנתיים בלבד לפני האירוע מושא כתב האישום, נשך אדם אחר. אף אם מטיעוני ב"כ הנאשם עולה שמדובר היה במקרה בו ילדה נפלה על הכלב בגן שעשועים באופן שגרם לו להגיב בנשיכה, הרי שלא ניתן להתעלם מהעובדה שהכלב נשך את הילדה וגרם לה לשריטה. בנסיבות אלה, אף אם לא נגדיר את הכלב כ"שור מועד", הרי שהנאשם - לאחר ש"נכווה" פעם אחת - צריך היה ואמור היה להיזהר שבעתיים.

ב. אמנם הנאשם לא השאיר את הכלב קשור לעץ בגן שעשועים או בגינת משחקים, ואולם, הוא הותיר את הכלב, מסוג זאב מעורב, קשור לעץ בחצר בית ספר בו הוצב קלפי ביום בחירות לכנסת, ועל כן היה הומה אדם, ובכלל זה ילדים ופעוטות שעבורם יום בחירות הוא יום שבתון וחופש. הגם שהכלב היה קשור ברצועה הרי שהנאשם חדל בכך שהותיר את הכלב ללא כל השגחה ומבלי שאדם מבוגר, המסוגל לשלוט בכלב, יאחוז ברצועה.

ג. חומרת הפגיעה והנזקים שנגרמו לקטין הם ברף חומרה גבוה. די בעיון בתמונות של פניו של הקטין כדי להתרשם מהחבלות הקשות בפניו (**תע/1**) באופן שמכמיר את הלב והנפש. מהמסמכים הרפואיים שהוגשו עולה כי לאחר האירוע הובהל למיון בבית חולים "מאיר" בכפר סבא, שם אובחנו מספר חתכים בלחיו באורך 3.5 ס"מ, 2.5 ס"מ ועוד 4 חתכים באורך 1 ס"מ כל אחד. לאחר ביצוע הרדמה מקומית, נתפרו החבלות בתפירה תת עורית ובוצעה הדבקה וחבישה של החתכים (**תע/2**). מאותן תמונות ניכר כי אך כפסע היה בין מיקום החתכים על לחיו של הקטין לבין פגיעה קשה בעינו, כך שפוטנציאל הנזק היה הרסני בהרבה.

יש להניח כי בנסיבות אלה, האירוע היה טראומטי ביותר עבור הקטין והוריו באופן שיתכן ויגרם לו לפחד מכלבים. כמו כן, אין לשלול שיוותר בפניו נזק אסתטי.

ד. אף אם להתנהגות האם, שאיפשרה לקטין בן ה-3 להתקרב לכלב וללטף אותו, "תרומת רשלנות" לקרות האירוע, עדיין, התנהגותה היא בגדר הצפיות של כל בעל כלב, שכן נסיון החיים מלמד שאנשים - ובעיקר ילדים קטינים - ניגשים ללטף כלבים, בין אם מבקשים רשות מבעלי הכלב ובין ללא רשות בעליו - ואחריותו של בעל הכלב להחזיק אותו באמצעות רצועה, לשלוט בו ולהתריע בפני המבקשים ללטפו.

9. נוכח נסיבות ביצוע העבירה, כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לצד צו של"צ עד למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נלווים**.

[ראה לענין זה: ע"פ (מחוזי חי') 59342-08-16 **פדואל בן סימון נ' מדינת ישראל** (6.10.16); ע"פ (מרכז) 16142-11-21 **גיל שילן נ' מדינת ישראל** (27.2.22); ע"פ (מחוזי ב"ש) 40254-12-14 **כהן נ' מדינת ישראל** (11.11.15); ע"פ (מחוזי חיפה) 62104-07-17 **נתנאל תמר נ' מדינת ישראל** (21.10.18); ת"פ (שלום י-ם) 62615-07-18 **מדינת ישראל נ' מריה קרוטוב** (15.11.20); (ת"פ (שלום ת"א) 55868-07-13 **מדינת ישראל נ' טורק** (18.3.15); רע"פ 2777/11 **פלונית נ' מדינת ישראל** (16.10.12)].

10. בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מעלה כי הנאשם כן 37, נשוי ואב לשני ילדים, נעדר עבר פלילי אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי עד לאירוע, ואף בשלוש השנים שחלפו מאז לא שב להסתבך בפלילים. בתחום עיסוקו עובד כשכיר בחרה המספקת מכשור לבית חכם, ובכלל זה עוסק בתכנות, ניהול ושיווק דיגיטלי, אבטחת מידע ורשתות מחשוב. מהתסקיר בעניינו, כמו גם מדבריו לבית המשפט, עולה כי הנאשם חש חרטה וצער כנים על האירוע, וחש אמפתיה לקטין, בעיקר כשהוא אב לילד בן גילו. בנוסף, ניכר כי הנאשם עשה כל שלא ידו על מנת להתנצל בפני המתלוננים על שאירע ובכלל זה נמצא מתאים להליך צדק מאחה במסגרת השירות. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הגם שייחס רשלנות תורמת לאמו של הקטין שבחרה לאפשר לבנה הקטין ללטף את הכלב בניגוד להנחיות העירוניות (נע/6), הכיר בתוצאותיהם ובפגיעה ובנזק שנגרמו קטין כמו גם בבעייתיות בהתנהלותו שלו.

סוגיית ביטול ההרשעה

11. בנסיבות אלה טענה ב"כ הנאשם כי יש לבטל את הרשעת הנאשם בדין הואיל והנאשם בא במגע עם מידע רגיש במסגרת עיסוקו, ועל כן קיים חשש כי רישום פלילי בעניינו יגרום לו לנזק בתחום עבודתו. בהשלמה בכתב לטיעוניה לעונש של ב"כ הנאשם מיום 21.3.22 צורפו מכתבים מאת סמנכ"ל החברה ומייסד החברה מהם עולה כי הנאשם מהווה בורג מרכזי בחברה, האמון על מערך תחזוקת השרתים, מאגרי נתונים ופיתוח יישומים בנוגע למסדי הנתונים של החברה, וכי הוא עובד מוערך ומסור בעל יחסי אנוש מצוינים ומוסר עבודה גבוה. עם זאת, עלה כי החברה תאלץ לבחון מבחינה משפטית את המשך העסקתו בה לאור קיומו של הליך פלילי כיוון שכיום הנאשם עומד בראש פרויקט מסווג מול חברה ביטחונית; עוד טענה כי במקרים דומים הסתפקה המאשימה בסגירת התיקים בהסדר מותנה; עוד הפנתה לע"פ (מחוזי חיפה) 62104-07-17 **נתנאל תמר נ' מדינת ישראל** (21.10.18) וטענה ששם נאות בית המשפט לבחון את סוגיית ההרשעה, ואולם אך בעקבות תסקיר שלילי והיעדר הוכחת נזק קונקרטי הותיר את ההרשעה על כנה.

12. צעד של הימנעות מהרשעה מקום בו נקבע שנאשם ביצע את העבירה שיוחסה לו בכתב האישום הוא צעד חריג השמור למקרים חריגים ונדירים. שני המבחנים שהותוו בפסיקה להחלת החריג עניינם הוכחה, במידת וודאות גבוהה, כי עצם ההרשעה תביא לפגיעה חמורה וקונקרטית בשיקומו או בעתידו של הנאשם; וכי סוג העבירה אותה ביצע הנאשם, על נסיבותיה, מאפשר להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ"ב (5) 87).

13. מבחינת סוג העבירה ונסיבות ביצועה, אכן מדובר בעבירה שהיסוד הנפשי שבה הוא רשלנות בלבד, ללא מחשבה פלילית, אך עדיין כלל אינני בטוח שכלל הנסיבות - לרבות העובדה שהכלב היה מעורב, זמן קצר לפני כן, בנשיכה של ילדה קטנה וגרם לה לשריטה; מיקום נשיכת הקטין (בפניו); ואופי הנזקים שנגרמו לו (חתכים בפנים שהצריכו תפירה בהרדמה מקומית) - מאפשרות שקילת נקיטת צעד כה חריג של הימנעות מהרשעה. אמנם, ב"כ

הנאשם הגישה אסופת מקרים במסגרתם נסגרו תיקים בהסדרים מותנים (נע/7), כאשר מקרים 1-4 דומים בנסיבותיהם למקרה שלפניי מבחינת גיל נפגע העבירה וסוג הפציעה. כמו כן, הגישה את פסק הדין בענין **נתנאל תמר**, במסגרתו שקל בית המשפט המחוזי לבטל הרשעתו של המערער בדין, במקרה דומה, אך לבסוף נמנע מלעשות כן.

יחד עם זאת, נקבע לענין זה כי העובדה לפיה הוגש כתב אישום בעבירה לפי סעיף 338(א)(6) לחוק העונשין, אף אם המאשימה נוהגת לסיים הליכים בהסדרים מותנים בגין עבירה זו, אינה יוצרת עילה להתערבות בית המשפט ואינה מעידה בהכרח כי קיימת אפליה בעניינו של הנאשם (ע"פ (מחוזי חי') 59342-08-16 **פדואל בן סימון נ' מדינת ישראל** (6.10.16)).

ועוד, לענין ההשוואה עם המקרה שנדון בענין **נתנאל תמר** - בעוד שבעניינו מדובר בנשיכה של ממש ונעיצת השיניים בבשרו של הקטין, שם קבע בית המשפט שהוא "**לא שוכנע במידת הוודאות הדרושה כי הכלב אף נשך את גופו של המתלונן ונעץ את שיניו בבשרו... אפשר וחבלות אלה נגרמו אגב שריטות ולא אגב נשיכות**" (עמ' 3, ש' 30); בעוד שבעניינו מדובר בנזקי גוף הכוללים מספר חתכים בלחי שהצריכו תפירה תחת הרדמה חלקית, שם נקבע שמדובר ב"**המטומות באזור בית שחי שמאל, חזה שמאל ואגן שמאל**" (עמ' 1, ש' 20); בעוד שבעניינו מדובר בנשיכה שניה של הכלב, שם דובר על אירוע יחיד בו היה מעורב הכלב.

14. הנה כי כן, כלל לא בטוח שהנאשם צולח את המבחן הראשון הבוחן את טיב העבירה ונסיבות ביצועה ככאלה המאפשרים הימנעות מהרשעה.

15. אף לא שוכנעתי שהנאשם צולח את המבחן השני, כפי שאף ציין שירות המבחן בתסקירו, כאשר לא הצביע, במידה קרובה של וודאות, שייגרם לו נזק קונקרטי מוחשי בעטיה של ההרשעה. עיינתי במכתבים שצירפה ב"כ הנאשם להשלמת הטיעון ואף מהם לא עולה חשש ממשי לנזק שכזה. נכתב שם שבשל פתיחת ההליך הפלילי תבחן המשך העסקתו של הנאשם מבחינה משפטית בחברה, ואולם בנסיבות אלה כבר מנוהל הליך פלילי נגד הנאשם (מספטמבר 2019), וממילא אין האמור בבחינת "נזק קונקרטי" שהוכר בפסיקה כמצדיק נקיטת צעד חריג ויוצא דופן של ביטול הרשעה, שכן כל שנאמר הוא שהמשך העסקת הנאשם תבחן, כאשר לא הוכח שהנאשם, בהכרח, יפוטל מעבודתו או שלא יוכל להמשיך ולעסוק בפרויקטים מסוימים.

לענין זה כבר קבע בית המשפט העליון כי על העותר להימנעות מהרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה, ואין די ב"חשש ערטילאי" לקיומו של נזק, זאת לאור אופיו המצומצם של חריג זה שנועד לחול רק במקרים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לשיקומו של הנאשם (רע"פ 3589/14 **שרון לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.14); רע"פ 5949/17 **משה אמר נ' מדינת ישראל** (25.7.17)).

16. בנסיבות אלה, לא ראיתי להיעתר לבקשת ההגנה ולהורות על ביטול הרשעתו של הנאשם. יחד עם זאת, עונשו של הנאשם ימוקם בתחתית מתחם העונש ההולם אותו קבעתי לעיל.

17. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור את העבירה בה הורשע.
- ב. אני מחייב את הנאשם לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות, כאמור בתסקיר שירות המבחן מיום 30.1.22, ובהסכמתו.
מובהר לנאשם כי במידה ולא יבצע את צו השל"צ או שלא ינהג על פי הוראות שירות המבחן ונהליו, יהיה מוסמך בית המשפט לשוב ולגזור את דינו מחדש.
שירות המבחן ידווח לבית המשפט עם סיום ביצוע עבודות השל"צ.
- ג. אני מחייב את הנאשם לשלם לקטין נפגע העבירה (באמצעות הוריו) פיצוי כספי בסך 7,500 ₪ וזאת ב-5 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל ביום 15.6.22. לא ישולם תשלום במועד, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י' ניסן תשפ"ב, 11 אפריל 2022, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אורית מנצ'יקובסקי, הנאשם ובאת-כוחו.